

KỸ SƯ ĐỖ NAM HẢI TRẢ LỜI PHÒNG VẤN

ĐÀI SÀI GÒN NETWORK THÁNG 11/2011

Kỹ sư Đỗ Nam Hải là một nhà đấu tranh dân chủ can trường, hiện đang sinh sống tại thành phố Sài Gòn – Việt Nam. Anh cũng là một thành viên trong Ban đại diện lâm thời Khối dân chủ 8406. Anh đã được Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam (Vietnam Human Rights Network) trao tặng giải thưởng năm 2006 và Tổ chức theo dõi nhân quyền (Human Rights Watch - HRW), có trụ sở tại New York – Hoa Kỳ trao tặng giải thưởng năm 2007. Trong tháng 11/2011 vừa qua, phóng viên Đài Sài Gòn Network đã có cuộc phỏng vấn anh như sau:

1) *Phóng viên:* thưa anh, khi Khối 8406 thành lập, Khối đã hoạt động rất mạnh mẽ tạo nên một khí thế rất hào hùng cho cuộc đấu tranh dân chủ trong nước. Nhưng sau khi cộng sản Việt Nam vào được Tổ chức thương mại thế giới WTO và nhiều tổ chức quốc tế khác thì họ đã ra tay đàn áp rất mạnh mẽ phong trào dân chủ trong nước. Rất nhiều thành viên Khối 8406 bị đưa vào tù, một số thành viên ra hải ngoại. Là thành viên trong Ban đại diện lâm thời Khối 8406, anh nhận xét thế nào về hoạt động của Khối 8406 hiện nay, khi mà Nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam (NCQ CSVN) đã và đang cố công tiêu diệt Khối 8406?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: Vâng, xin kính chào Quý thỉnh giả của Đài Sài Gòn Network. Như chúng ta đã biết, Khối 8406 được thành lập vào ngày 8/4/2006, đúng vào ngày mà bản Tuyên Ngôn Tự Do Dân Chủ Cho Việt Nam 2006 (Tuyên ngôn 8406) được phổ biến rộng rãi trên mạng Internet. Nếu tính đến nay là đã được hơn 5 năm. Bản Tuyên ngôn đó đã nêu ra được 3 vấn đề quan trọng sau đây:

- Thực trạng của xã hội Việt Nam hôm nay là **Quyền Dân tộc tự quyết** hoàn toàn bị thủ tiêu, khi mà “cỗ máy nghiền” có tên là chuyên chính vô sản được thiết lập ở miền Bắc, sau ngày 20/7/1954 và cả nước, sau ngày 30/4/1975. Mà chức năng thứ nhất của “cỗ máy nghiền” ấy, theo Lênin là **bạo lực và trấn áp!**

- Chỉ rõ được nguyên nhân sâu sa của thực trạng đó là do Việt Nam không có dân chủ. Cụ thể là chế độ cộng sản độc tài toàn trị, phản khoa học và phản dân tộc đã và vẫn đang đè đầu cưỡi cổ lên nhân dân Việt Nam. Mục tiêu ban đầu của cuộc Cách mạng tháng 8/1945 là **Độc lập dân tộc** đã bị ông Hồ Chí Minh và các đồng chí cộng sản của ông ta đánh tráo một cách rất thiếu tử tế thành mục tiêu Chủ nghĩa xã hội.

- Vạch ra con đường đấu tranh bất bạo động cho Phong trào dân chủ Việt Nam, chỉ rõ được mục tiêu, phương pháp, lực lượng, động lực, đối tượng, ý nghĩa của cuộc đấu tranh đó và đặt chúng trong mối quan hệ với điều kiện, hoàn cảnh thế giới ngày nay. Trước đó

cũng đã có những cá nhân hoặc tổ chức đối kháng với NCQ CSVN đề cập, nhưng có thể nói rằng: đây là lần đầu tiên có một bản văn của phong trào dân chủ đã căn bản nói lên được một cách rõ ràng, triệt để và có hệ thống những vấn đề nêu trên. Theo tôi, đây là sự kiện mang tính bước ngoặt, nó mở ra một trang sử mới cho công cuộc đấu tranh giành tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam. Và hiện nay, nó vẫn đang tiếp tục được bổ sung, hoàn thiện trên cơ sở gắn chặt với thực tiễn của cuộc đấu tranh dân chủ. Đặc biệt, 118 con người can đảm ở trong nước đã tự nguyện ghi danh tham gia và trở thành những thành viên đầu tiên của Khối 8406. Tiếp theo là hàng ngàn, rồi hàng chục ngàn người ở cả trong và ngoài nước ký tên tham gia.

Đồng thời, các nhà hoạt động chính trị, dân chủ, nhân quyền, tôn giáo, các tổ chức phi chính phủ và những người dân bình thường khác của nhiều quốc gia trên khắp thế giới như: Anh, Pháp, Mỹ, Đức, Tiệp Khắc, Ba Lan, Nhật Bản, Úc, Canada... cũng đã nhiệt liệt chào mừng và ủng hộ cho tinh thần và nội dung của bản Tuyên ngôn này. Ca ngợi tinh thần của các thành viên Khối 8406 đã dám dũng cảm đứng lên đương đầu với chế độ độc tài.

Trước sự phát triển lớn mạnh về cả lượng và chất của Khối 8406 nói riêng và của Phong trào dân chủ nói chung, NCQ CSVN thông qua bộ máy công an đã liên tiếp mở các đợt đàn áp khốc liệt Khối 8406 và Phong trào dân chủ, kể cả những người trong nước và những người từ nước ngoài về nước đấu tranh dân chủ. Mục đích của họ là muốn duy trì một nỗi khiếp sợ thường trực lên mọi người dân Việt Nam. Tổ chức theo dõi nhân quyền quốc tế (Human Rights Watch - HRW) đã từng gọi chiến dịch này là "*... Một trong những vụ triệt phá tồi tệ nhất từ suốt 20 năm qua đối với các nhà bất đồng chính kiến, hoạt động một cách hoà bình...*" ở Việt Nam.

Sự đàn áp đó không chỉ dừng lại ở chuyện bắt bớ, đánh đập, rồi bỏ tù kết án mà còn bao gồm cả những thủ đoạn đàn áp hèn hạ và thâm độc khác như: bao vây, theo dõi, đuổi việc; ngăn chặn các quyền tự do tự do đi lại, hội họp, lập đảng; mời hoặc cưỡng bức đi làm việc tại các đồn công an; xông vào nhà khám nhà, tịch thu tài sản, nhất là các phương tiện liên lạc; xử phạt hành chính, kéo dài thời gian tạm giam trái pháp luật và không cho gia đình người bị bắt được thăm nuôi; vu cáo, lăng nhục những người đấu tranh dân chủ trên các phương tiện thông tin đại chúng, mà NCQ CSVN luôn độc quyền nắm giữ. Nhiều người còn bị cô lập ở ngay trong gia đình mình.... Phần lớn họ không thể làm ăn sinh sống gì được, bởi lẽ họ đi đâu cũng có công an bám dai như loài đĩa đói. Rồi cũng chính công an lại bêu riếu họ là những kẻ bắt tài, vô công rồi nghề, bất mãn chế độ, thất bại trong cuộc sống; hám danh, ham tiền, bị "các thế lực phản động, thù địch bên ngoài nuôi dưỡng, kích động, chi phối, giật dây...."

Thế nhưng, bất chấp mọi sự đàn áp, một thế trận đấu tranh mới đã hình thành công khai ngay trong lòng chế độ độc tài, giữa một bên là những người đấu tranh dân chủ, đại diện cho ý chí và nguyện vọng của đại bộ phận dân tộc - Họ là những người yêu nước và

thuộc giai cấp bị trị, bị bóc lột. Còn một bên là NCQ CSVN, gồm một thiểu số các nhóm lợi ích đang nắm giữ **thực quyền và thực lợi** của quốc gia – Họ thuộc giai cấp thống trị, bóc lột. Thiểu số này đang giãy dụa điên cuồng để bằng mọi cách duy trì quyền lực đang bị lung lay đến tận gốc rễ. Họ dùng bạo lực và sự lừa bịp để chống lại dân tộc, chống lại các quy luật vốn có của cuộc sống và chống lại xu thế dân chủ của thời đại ngày nay.

2) *Phóng viên*: phong trào đấu tranh dân chủ trong nước nói chung và Khối 8406 nói riêng trong thời gian qua bị mất khá nhiều thành viên năng nổ: phần thì bị tù đày, phần thì phải đào thoát ra hải ngoại, phần thì bị quản chế rất chặt chẽ khó hoạt động gì được.... Anh có nghĩ rằng phong trào đấu tranh trong nước vì vậy mà bị suy yếu đi không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: chúng ta đau lòng trước những tổn thất không nhỏ về lực lượng dân chủ, do sự đàn áp điên cuồng của NCQ CSVN trong thời gian qua. Nhưng chúng ta cũng không ngạc nhiên, bởi vì bất cứ một chế độ độc tài nào, dù là độc tài cá nhân hay độc tài phe nhóm, dù là độc tài cộng sản hay phi cộng sản thì họ đều có những phản ứng tương tự. Chế độ chính trị ở Việt Nam hiện nay là chế độ độc tài cộng sản mang tính phe nhóm dĩ nhiên cũng không phải là trường hợp ngoại lệ. Nhìn lại sự sụp đổ của các chế độ độc tài trên thế giới vài chục năm gần đây như: Philippines (1986), Liên Xô, Đông Âu (1989 – 1991), Indonesia (1998), Iraq (2003) hoặc Tunisia, Ai cập, Libya năm 2011 vừa qua thì cũng thấy rất rõ là trước lúc cáo chung, chúng đều có những động thái giãy dụa điên cuồng như vậy.

Phong trào dân chủ Việt Nam và Khối 8406 không vì sự đàn áp đó mà suy yếu đi. Ngược lại, nó ngày càng mạnh lên và phát triển sâu rộng trong nhân dân. Những phong trào chống tham nhũng, đòi công lý, đòi lại quyền lợi về đất đai, nhà cửa bị tịch thu, trưng dụng, bị mua bán và trao đổi không ngang giá; phong trào chống lại sự xâm lược kiểu mới của Trung Quốc... là những thực tiễn đấu tranh sinh động chứng minh cho nhận định trên. Tất cả đều xuất phát từ nguyên nhân sâu xa vì Việt Nam vẫn chưa có dân chủ thực sự. Trong những phong trào đấu tranh đó đều có sự tham gia tích cực của nhiều thành viên Khối 8406. Mặt khác, trước những sự kiện lớn diễn ra ở trong nước và trên thế giới hơn 5 năm qua, mỗi khi cần thiết, Khối 8406 đều có những Bản tuyên bố, Lời kêu gọi, Kháng thư... của mình được đông đảo người đọc, người nghe đồng tình và ủng hộ.

3) *Phóng viên*: có những người nhận định rằng: mọi người, mọi tổ chức đều có thời của nó và đều phải theo quy luật “thành, trụ, hoại, không”. Nghĩa là đều phải trải qua các giai đoạn: hình thành, phát triển, tồn tại, suy tàn, và biến mất. Khối 8406 cũng không thoát khỏi quy luật ấy. Khối 8406 đã đóng một vai trò lịch sử rất quan trọng trong cuộc đấu tranh chống độc tài cộng sản, nó mở màn một cách thật ngoạn mục cho cuộc đấu tranh bất bạo động nhưng rất quyết liệt vẫn còn đang tiếp diễn và ngày càng mạnh mẽ. Tuy nhiên, vai trò của Khối 8406 ngày càng mờ nhạt đi để nhường bước cho những tổ chức mới với những cuộc đấu tranh mới. Và những tổ chức mới này dù mạnh đến đâu cũng đều có thời của nó. Anh có đồng ý với nhận định ấy không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: không, tôi không nghĩ như vậy. Tất nhiên mọi sự so sánh đều có thể khập khiễng nhưng nhìn vào quá trình hình thành, phát triển và những đóng góp tích cực của Khối 8406 cho phong trào dân chủ Việt Nam những năm qua, tôi luôn liên tưởng nó với Nhóm “Hiến chương 77” của Tiệp Khắc, giai đoạn 1977 – 1989. Thật vậy, những thành viên của cả 2 khối đều có chung một tinh thần dân thân cao độ và một niềm tin tất thắng vào sự nghiệp dân chủ hóa của nước họ. Cả 2 khối đều là sự kết hợp mở của những con người không phân biệt tư tưởng, tôn giáo, ngành nghề, và thành phần xuất thân trong xã hội đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền và dân quyền. Đó là những quyền đã được công nhận bởi hai Công ước Quốc tế tại Hội nghị Helsinki - Phần Lan và bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc-1948.

Một điểm tương đồng nữa giữa 2 khối là: nếu như ở Việt Nam hôm nay, Khối 8406 bị NCQ CSVN đàn áp khốc liệt nhưng nó vẫn tồn tại và vững vàng tiến lên phía trước thì hôm qua, Nhóm “Hiến chương 77” cũng bị NCQ CS Tiệp Khắc khủng bố dữ dội, tương chừng như có lúc đã không thể trụ lại được. Thế mà nó vẫn đứng vững và trở thành nhân tố quyết định dẫn đến sự thành công của cuộc Cách Mạng Nhung ở Tiệp Khắc, tháng 12/1989.

Trong bức thư gửi các thành viên Khối 8406, phát đi từ thủ đô Praha ngày 23/5/2006, những người sáng lập Nhóm “Hiến chương 77” đã viết:

“Kính thưa các bạn,

Chúng tôi đã được đọc bản “Tuyên Ngôn Tự Do Dân Chủ Cho Việt Nam 2006” của các bạn. Chúng tôi rất trân trọng tinh thần can đảm của các bạn trong hoàn cảnh chính trị tương tự như ở nước chúng tôi năm 1977, khi mà bản văn đầu tiên của “Hiến Chương 77” được công bố. Chúng tôi biết rằng các bạn đang phải hứng chịu nguy cơ bị các cơ quan chính quyền truy nã, và chúng tôi hy vọng rằng mỗi biểu hiện đoàn kết sẽ là sự khích lệ và tăng cường sức mạnh cho các bạn....”

Những cá nhân và tổ chức mới ra đời ở Việt Nam để đấu tranh cho các quyền dân sinh, dân chủ và quyền làm người là những dấu hiệu rất đáng mừng. Nó chứng tỏ rằng phong trào đã đi đúng hướng và đang lớn mạnh không ngừng mà không một thứ bạo lực nào, dù có tàn bạo và hung hãn đến đâu có thể ngăn cản được. Khối 8406 nhiệt liệt chào đón họ và nguyện sẽ luôn xứng đáng là một nhân tố tích cực, đóng góp hết sức mình cho một nước Việt Nam mới, với một xã hội dân chủ mới. Đó là một xã hội dân sự, đa nguyên, đa đảng, và pháp trị. Sau khi cuộc cách mạng dân chủ ở Việt Nam thành công, Khối 8406 sẽ tự giải tán như tuyên bố ban đầu của mình.

4) ***Phóng viên***: hiện nay, cộng sản Việt Nam bị cộng sản Trung Quốc chi phối, lũng đoạn, và điều khiển. Chúng quyết tâm tiêu diệt các tiếng nói đấu tranh trong nước, nhất là

những tiếng nói đòi tự do dân chủ, đòi công bằng xã hội, phản đối sự xâm lược của Trung cộng và sự tiếp tay đồng lõa của NCQ CSVN. Vì thế chúng đang đàn áp rất mạnh tay các nhà đấu tranh, đàn áp các cuộc biểu tình, sẵn sàng bỏ tù những người yêu nước. Trong tình trạng như thế, nếu ra mặt đấu tranh mạnh mẽ thì sẽ bị tiêu diệt, không bảo toàn được lực lượng, mà không bảo toàn được lực lượng thì không còn người đấu tranh. Nhưng nếu không đấu tranh mạnh mẽ thì không xoay chuyển được tình hình, không thay đổi được chế độ. Vậy thì theo anh, các nhà đấu tranh trong nước phải làm gì?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: trong Khối 8406 nói riêng và Phong trào dân chủ Việt Nam nói chung luôn có lực lượng đấu tranh công khai và không công khai. Cả 2 lực lượng này đều rất quan trọng và rất cần thiết của phong trào. Chúng ta khẳng định rằng: NCQ CSVN có thể đàn áp được 1,000 người, 10,000 người nhưng họ không thể đàn áp được 100,000 người, 1 triệu người và hơn nữa. Chúng ta cũng vui mừng nhận thấy rằng: ngày càng có nhiều người Việt Nam quyết tâm dấn thân cho sự nghiệp dân chủ hóa đất nước. Điều mà cách đây 5-10-20 năm về trước, con số này là khá nhỏ bé.

Những người con dũng cảm của Tổ Quốc năm xưa đã reo mào dân chủ, để hôm nay nó đã phát triển thành những cánh rừng trùng điệp. Theo tôi, **một trong những đặc điểm lớn nhất của thời đại ngày nay là thời đại sụp đổ của tất cả các chế độ độc tài, dù là cộng sản hay không cộng sản, trên phạm vi toàn thế giới.** Và trách nhiệm của chúng ta là thế hệ nối tiếp phải làm sao phát triển nó mạnh hơn, sâu rộng hơn nữa trong mọi tầng lớp nhân dân, biến nó thành một lực lượng mạnh, đủ sức quật ngã được chế độ độc tài bằng con đường hòa bình, bất bạo động. Những cuộc cách mạng dân chủ ở các nước độc tài cộng sản còn sót lại đến ngày nay như Trung Quốc, Việt Nam, Cu Ba, Bắc Hàn nhất định sẽ thành công, cho dù các thế lực cầm quyền tại 4 nước này có tìm cách kết hợp với nhau để câu giờ thế nào đi chăng nữa.

Trong một bài phát biểu vào năm 2008, tôi có trình bày một số **đề nghị cụ thể về các mặt công tác mà Phong trào dân chủ Việt Nam cần làm, nay xin được tóm tắt lại:**

+ Tiếp tục đấu tranh với NCQ CSVN để giành 4 quyền tự do căn bản của con người:

- Quyền tự do báo chí, thông tin, ngôn luận, và tư tưởng.
- Quyền tự do hội họp, lập hội, lập đảng; quyền trưng cầu dân ý và quyền bầu cử, ứng cử tự do.
- Quyền tự do hoạt động công đoàn độc lập, quyền đình công, và quyền biểu tình.
- Quyền tự do tôn giáo.

+ Tiếp tục xây dựng vững chắc mối liên minh trong và ngoài nước của các lực lượng dân tộc, dân chủ.

+ Đẩy mạnh công tác quốc tế vận, tố cáo kịp thời mọi sự vi phạm nhân quyền của NCQ CSVN. Đồng thời, vạch trần bộ mặt lừa dối, đạo đức giả của họ tại các diễn đàn trên thế giới - Những nơi mà họ đang có lợi thế “múa gậy vườn hoang”. Và đồng bào ta ở hải ngoại có rất nhiều lợi thế để thực hiện công tác này.

+ Đồng bào hải ngoại khi có điều kiện hãy về nước để kề vai sát cánh cùng với đồng bào trong nước đấu tranh dân chủ.

5) Phóng viên: nhiều người cho rằng chỉ có các tôn giáo là những lực lượng có thể xoay chuyển được tình thế:

a) Vì bản chất của các tôn giáo là khuyến thiện chống ác, mà cộng sản hiện nay đã hiện nguyên hình là một thế lực độc ác, gian dối, làm tụt hậu và băng hoại xã hội, nên các tôn giáo sẽ là một lực lượng có bản chất chống lại cộng sản.

b) Vì các tôn giáo là những tập thể rất đông người, có tổ chức, có quy củ, rất dễ đoàn kết dưới sự điều hành của các vị lãnh đạo tôn giáo. Nhờ đó mà các tôn giáo dễ dàng trở thành những lực lượng có sức mạnh hơn các tổ chức khác.

Chính vì thế, cộng sản luôn luôn tìm cách tiêu diệt các tôn giáo, nếu không tiêu diệt được thì lũng đoạn, hạn chế mọi hoạt động và phát triển của các tôn giáo, nhất là biến chất các tôn giáo thành công cụ nhờ sự tiếp tay của các tu sĩ “quốc doanh”.... Nhưng hiện nay, trước nguy cơ đất nước bị Đảng cộng sản Việt Nam tiếp tay Trung cộng biến Việt Nam thành một quận, huyện của Trung cộng, các tôn giáo đang có khuynh hướng nổi dậy và đấu tranh mạnh mẽ. Vì thế rất nhiều người hy vọng nơi các tôn giáo. Anh có hy vọng như thế không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: sự tham gia của các lực lượng tôn giáo vào cuộc đấu tranh chung đòi các quyền dân sinh, dân chủ, dân quyền ở Việt Nam là một lực lượng rất quan trọng và rất cần thiết, bởi những ưu điểm như đã nêu trên đây. Chính vì vậy mà không phải chỉ riêng ở Việt Nam, tất cả các chế độ độc tài khác đều tìm mọi cách kìm hãm, gây phân hóa, chia rẽ, tiêu hao; thậm chí là muốn triệt tiêu luôn các lực lượng tôn giáo. Tuy nhiên theo tôi, lực lượng để làm nên chiến thắng các chế độ độc tài nhất định phải là **Lực lượng của toàn dân tộc**, trong đó có sự tham gia của các lực lượng tôn giáo. Ngoài ra còn là sự ủng hộ và giúp đỡ của các lực lượng dân chủ trên thế giới.

Nhìn vào sự thành công của các cuộc cách mạng dân chủ trên thế giới thời gian qua, chúng ta thấy rất rõ điều này. Và trách nhiệm nặng nề của những người đấu tranh dân chủ Việt Nam hôm nay, dù họ đang sinh sống ở trong hay ngoài nước là phải làm sao kết hợp

được sức mạnh của dân tộc với sức mạnh của thời đại, biến nó thành sức mạnh tổng hợp. Chỉ có như vậy, cán cân lực lượng mới nghiêng dần theo hướng có lợi cho Phong trào dân chủ Việt Nam và có hại cho chế độ độc tài. Để khi thời cơ dân chủ đến, nó sẽ đủ sức nhấn chìm được chế độ đó.

6) *Phóng viên*: Trong cuộc đấu tranh hiện nay, chúng ta thấy có sự tham gia của rất đông giới trẻ Việt Nam, của nhiều thành phần trí thức. Nhưng dường như sau khi bị nhà nước cộng sản ra lệnh cấm biểu tình, cuộc đấu tranh lập tức bị khựng lại. Hiện nay, cộng sản đang tìm bắt hoặc khống chế những người chủ chốt, có khả năng huy động biểu tình, những người năng nổ nhất trong những cuộc biểu tình.... Theo anh, những phương pháp ấy của Nhà cầm quyền cộng sản có thể hữu hiệu trong việc ngăn chặn những cuộc biểu tình trong tương lai không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: cũng như bất cứ một phong trào dân chủ nào trên thế giới, thành phần trí thức Việt Nam là lực lượng lãnh đạo Phong trào dân chủ Việt Nam và giới trẻ là lực lượng nòng cốt của phong trào. Vì thế, NCQ CSVN đã ra tay đàn áp khốc liệt cả 2 lực lượng đó. Sự đàn áp bằng bạo lực có thể làm cho phong trào đấu tranh tạm thời lắng xuống trong một thời gian nhất định. Nhưng theo tôi, đây chỉ là những khoảng lặng giữa 2 trận đánh. Sự phản kháng của nhân dân sẽ không vì sự đàn áp kia mà chùn bước. Ngược lại, nó đang ở trong quá trình chuẩn bị lực lượng để rồi nhất định trận đánh sau sẽ lại nổ ra, với quy mô to lớn hơn; việc tổ chức cũng sẽ chặt chẽ và bài bản hơn. Đây là vấn đề mang tính quy luật, bởi lẽ mâu thuẫn căn bản giữa tầng lớp thống trị chiếm thiểu số với tầng lớp bị trị chiếm đa số trong xã hội Việt Nam hôm nay là vẫn còn nguyên. Mâu thuẫn này là đối kháng, nó ngày càng phát triển sâu sắc, toàn diện, và không có cơ sở dung hòa trong xã hội. Nắm vững được quy luật này, những người đấu tranh dân chủ chúng ta nhất định sẽ truyền được cho toàn dân tộc tính kiên nhẫn, sự ung dung tự tại, đức hy sinh cao độ, nguồn cảm hứng mạnh mẽ, và một niềm tin tất thắng vào sự nghiệp dân chủ hóa đất nước. Đó chính là lúc mà thời cơ dân chủ đã đến!

7) *Phóng viên*: hiện nay, dường như ở Sài Gòn, khí thế đấu tranh không mạnh bằng ở Hà Nội, tại sao vậy?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: nhìn lại các cuộc biểu tình chống Trung Quốc vào các tháng 6,7,8 năm 2011 vừa qua của nhân dân, chúng ta thấy rằng lúc đầu nó nổ ra mạnh ở Sài Gòn, và Hà Nội là sự tiếp bước sau đó mạnh mẽ hơn. Nếu nhìn lại lịch sử, chúng ta thấy Sài Gòn là thành phố đã diễn ra sự kiện với 100,000 người xuống đường đưa tang cụ Phan Chu Trinh vào năm 1926, bất chấp sự đàn áp của thực dân Pháp. Trong khi tổng số dân của cả 3 thành phố Sài Gòn, Gia Định, Chợ Lớn lúc bấy giờ chỉ xấp xỉ 300,000 người. Năm 1950, Sài Gòn cũng là thành phố diễn ra cuộc biểu tình của 300,000 người phản đối việc thực dân Pháp đã bắn chết học sinh Trần Văn Ôn, v.v..

Tôi tin rằng: một khi mà lòng dân đã chuyển, thời cơ dân chủ đã đến thì Hà Nội và Sài Gòn sẽ là 2 nơi tập hợp các lực lượng dân chủ mạnh mẽ nhất, đông đảo nhất từ khắp các tỉnh, thành phố trong cả nước hội tụ về. Đó là cuộc xuống đường vĩ đại của cả dân tộc, góp phần quyết định vào việc kết thúc chế độ độc tài. Chế độ cộng sản phản dân chủ nhất định phải ra đi, sau khi nó đã gây ra biết bao là máu và nước mắt cho dân tộc Việt Nam trong suốt hơn nửa thế kỷ qua. Ngày ấy nhất định sẽ đến trong một tương lai không xa!

8) *Phóng viên*: nhìn vào nội bộ Đảng cộng sản, anh thấy thế nào? Nhiều người cho rằng họ đang chia rẽ và đấu đá nhau vì quyền lợi, hoặc đang chia thành hai phe: phe thân Trung cộng sẵn sàng bán nước để duy trì quyền lực, và phe muốn đi với Hoa Kỳ để vừa cứu đảng, vừa cứu nước.... Anh có nghĩ rằng họ đang suy yếu không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: tôi không phải là người nắm được những chuyện cụ thể về việc “phe này” gồm những ông nào đang đấu đá với “phe kia” gồm những bà nào trong cung đình cộng sản. Nhưng với những thông tin nhiều chiều được tổng hợp lại thì có thể nói rằng: việc đấu đá, thanh trừng nội bộ trong Đảng cộng sản Việt Nam là hoàn toàn có thật và nó đã xuất hiện từ lâu, chứ không phải gần đây mới có. Trước đây chúng ta thường nghe là “trong Đảng” có phe thân Trung Quốc và phe thân Liên Xô, còn gần đây là có phe thân Trung Quốc và phe thân Mỹ.... Nhưng theo tôi, dù có là người của phe nào đi chăng nữa thì họ cũng luôn đặt quyền lợi của bản thân cùng phe nhóm họ lên đầu và đạp quyền lợi của đất nước và dân tộc xuống đáy mà thôi. Nắm vững được điều này, những người đấu tranh dân chủ chúng ta sẽ không bị sa vào những cái bẫy của các hình thức đấu tranh cải lương mang tính nửa vời, mơ hồ và dễ tự thỏa mãn.

Một xã hội dân chủ với những cuộc Trưng cầu dân ý và những cuộc bầu cử thực sự dân chủ tự do nhất định sẽ chọn ra được một chính phủ tử tế, với những nhà lãnh đạo chính trị tử tế. Đó là một chính phủ có tính công khai và minh bạch cao, với 3 quyền phân lập là hành pháp – lập pháp – tư pháp, kết hợp với quyền lực thứ 4 là sức mạnh của giới truyền thông. Trên cơ sở đó, họ sẽ đưa ra được một quyết sách đúng cho công cuộc xây dựng và phát triển của đất nước họ. Nếu họ làm không tốt thì nhân dân sẽ hất họ ra khỏi chính trường bằng lá phiếu dân chủ, ở kỳ bầu cử gần nhất. Đó là thứ “quyền lực mềm” mà nhân dân sở hữu được trong một xã hội dân chủ. Chính phủ ấy sẽ không có nhiều cơ hội để diễn trò đạo đức giả với nhân dân hết nhiệm kỳ này sang nhiệm kỳ khác, hết thế kỷ nọ sang thế kỷ kia, như những người lãnh đạo trong Đảng cộng sản Việt Nam qua nhiều thế hệ đã vẫn đang tiếp tục “diễn” với nhân dân Việt Nam.

Chế độ độc đảng toàn trị ở Việt Nam đã cho phép họ làm điều đó, nhưng cũng chính nó cũng đang làm cho chế độ này lung lay đến tận gốc rễ. Sự khủng hoảng toàn diện về mọi mặt, từ kinh tế, chính trị, văn hóa, an ninh, quốc phòng đến tình trạng ô nhiễm môi trường, đạo đức xã hội xuống cấp, các loại tai nạn và tội phạm hình sự gia tăng... đang diễn ra hàng ngày hàng giờ và ngày càng trở nên trầm trọng, không thể cứu vãn. Cửa “sinh” của họ là đây và cửa tử của họ cũng là đây! Họ đang suy yếu và sắp tới, trước

những diễn biến mới của tình hình trong nước và quốc tế theo hướng dân chủ hóa thì sự suy yếu đó sẽ càng diễn ra nhanh hơn nữa, với nhiều khả năng dẫn tới đột biến. Mặc dù, nếu nhìn về bề ngoài thì lực lượng công an trị vẫn còn đang rất đồ sộ và hung hãn.

9) Phóng viên: anh là người bị công an thường xuyên theo dõi, bị mời đi “làm việc”, có khi bị bắt cóc giữa đường để đem về trụ sở công an.... Do đó, anh có dịp tiếp xúc rất nhiều với công an. Anh nhận xét về họ thế nào? Họ có biết chắc chắn hay ý thức được rằng chế độ mà họ đang phục vụ là một chế độ phản dân, hại nước không? Anh có nghĩ rằng khi toàn dân nổi dậy thì họ sẽ đứng về phía nhân dân không?

Kỹ sư Đỗ Nam Hải: những công an thường xuyên theo dõi, trấn áp tôi và những người đấu tranh dân chủ khác là công cụ đắc lực của NCQ CSVN. Họ được “Đảng ta” trực tiếp tuyển dụng, đào tạo, trả lương, thăng cấp, thăng chức.... Vì vậy trước hết, họ phải làm tròn nhiệm vụ mà Đảng và ngành công an giao phó cho họ. Nguồn thu của ngân sách và nguồn tài nguyên quốc gia dùng để trả lương cho họ là tài sản của nhân dân, nhưng nhân dân lại không trực tiếp trả lương công an, mà lại thông qua “Đảng ta”. Do đó, việc lực lượng “Công an nhân dân chỉ biết còn Đảng còn mình” âu cũng là điều dễ hiểu.

NCQ CSVN không hề tiếc tiền của, công sức nuôi dưỡng bộ máy công an sẵn sàng trói tay bịt miệng những tiếng nói phản kháng từ nhân dân. Nhiều khi, nhìn vào những cậu công an vẫn đi theo tôi khắp nơi khắp chốn và canh gác suốt ngày suốt đêm quanh nhà; nhìn vào những viên công an mà hàng trăm lần tôi phải đối diện với họ hơn 7 năm qua tại các đồn công an khác nhau (từ tháng 8 năm 2004 đến nay), tôi không hề lo ngại cho mình mà ngược lại, tôi thấy thật thảm hại cho cái chế độ cứ luôn thơn thớt rằng: “Chế độ ta là chế độ của dân, do dân và vì dân. Mọi hy sinh phấn đấu cũng là vì hạnh phúc của nhân dân.” (!?)

Trong những lần ấy, ngoài miệng thì họ vẫn cứ phải nói cứng là “Công an chúng tôi đang thực thi tính nghiêm minh của pháp luật” nhưng trong thâm tâm, tôi biết là họ hiểu rõ mình đang chà đạp lên các quyền tự do căn bản của con người; chà đạp lên chính Hiến pháp và luật pháp Việt Nam. Nhưng vì miếng cơm manh áo, họ vẫn cứ phải nhắm mắt, nhắm mũi mà làm. Tôi đã từng nhiều lần nói thẳng với họ: “Các ông nên tìm việc khác mà làm đi, chứ làm cái nghề chuyên đi đàn áp những người vô tội như chúng tôi thế này là thất đức lắm đó!”. Thường thì họ im lặng, nhưng cũng có khi họ phản ứng lại: “Thất đức đâu mà thất đức!”

Cũng như lực lượng cảnh sát ở các nước cộng sản trước kia, theo tôi phần lớn lực lượng công an Việt Nam cũng sẽ chỉ đứng về phía nhân dân vào giờ chót của cuộc cách mạng dân chủ. Đó là khi mà họ thấy rằng: nếu cứ tiếp tục mù quáng phục vụ cho cái chế độ phản dân hại nước này thì tính mạng của chính bản thân họ cũng sẽ bị đe dọa. Hơn nữa, mấy “đồng chí Đảng ta” từng ra lệnh cho họ đàn áp nhân dân trước đó, thì nay cũng đã kịp vợ vét tiền bạc của cải và tìm đường chuồn cả rồi.

Ở Việt Nam hôm nay, cái gọi là “lý tưởng xã hội chủ nghĩa” chỉ còn là trò khua môi múa mép của mấy ông, bà quan chức trong các cơ quan Đảng và Nhà nước hoặc của mấy vị tuyên huấn, tuyên giáo.... Còn tuyệt đại bộ phận các viên chức nhà nước, kể cả lực lượng công an thì “lý tưởng” này đã ra đi mãi mãi - Đó là một cuộc triệt thoái thâm lặng, không kèn không trống!

Phụ lục

Tìm hiểu thêm về Khối 8406: <http://khoi8406vn.blogspot.com>

Đỗ Nam Hải: Phải dân chủ hóa đất nước thì mới bảo vệ được Tổ Quốc!
<http://danlambaovn.blogspot.com/2011/10/phai-dan-chu-hoa-at-nuoc-thi-moi-bao-ve.html>

Công an nhân dân chỉ biết còn Đảng, còn mình:

http://webcache.googleusercontent.com/search?hl=en&gbv=2&rlz=1W1ADFA_enUS379&gs_sm=s&gs_upl=29611611410191251651651111361441012501276312.12.411810&q=cache:ZtBDkdSUiDMJ:http://baotoquoc.com/2010/05/16/cong-an-nhan-dan-ch%E1%BB%89-bi%E1%BA%BFt-con-d%E1%BA%A3ng-con-minh/+c%C3%B4ng+an+nh%C3%A2n+d%C3%A2n+ch%E1%BB%89+bi%E1%BA%BFt+c%C3%B2n+C4%91%E1%BA%A3ng+c%C3%B2n+m%C3%ACnh&ct=clnk

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quang Duy chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, November 30th, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*